

Najnovijim se izmjenama Kaznenoga zakona posegnulo za zamjenom normativno posve prihvatljivih dvočlanih naziva tvorenih pridjevom *bojni*. Izmjenama i dopunama Kaznenoga zakona postigla se usklađenost s propisima Europske Unije, ali se, na žalost,

nazivoslovnom izmjenom *bojna spremnost* → *bojeva spremnost* nije postigla usklađenost s hrvatskom jezičnom normom. U ostalim se nazivoslovnim izmjenama mijenjalo ono što odgovara hrvatskom jezičnom, a time i nazivoslovnom sustavu.

Jadranka Mlikota

OSVRTI

USPOMENA NA STJEPANA IVŠIĆA

atedru kemije na Veterinarskom fakultetu preuzeo sam 1977. s obvezom da osnujem uz kemiju predmet Biokemija, što sam i učinio. Moje tadašnje stalno radno mjesto bilo je na Fiziologiji zagrebačkoga Medicinskog fakulteta gdje sam postigao *veniam legendi* iz fiziološke kemije obranivši habilitacijsku radnju pred Vijećem Medicinskoga fakulteta. Poslijedoktorski studij obavio sam u Njemačkoj gdje sam dvije godine držao docentsku stipendiju Zaklade Alexander von Humboldt.

Na Zavodu sam se upoznao s gospodinom prof. dr. Adolfom Režekom kojemu je, po starom dobrom običaju, ostao na raspolaganju njegov kabinet. Režek je od 1973. bio u mirovini, ali je bio u znatnom *obrtaju*, mnogi su mu dolazili. Prihvatio me je i dolazio bi svaki dan u 15 sati, kad su službenici odlazili kući, na prag mojega uvijek širom otvorenog kabineta. Bio je sugovornik *par excellence*, a bistrili smo ponajviše tri teme od kojih je jedna bila hrvatski jezik. Bio je velik znalac u tome i mnogo sam od njega naučio. Malo po malo, saznao sam da ga je vezivalo prismo i nerazdruživo prijateljstvo sa Stjepanom Ivšićem koji mu je čak bio i vjenčani kum. Već sam otprije poznao Režekovu Organsku

kemiju iz godine 1949. koja je među nama kemičarima bila na glasu kao najbolja organska kemija. Režek ju je objelodanio kao udžbenik organske kemije za medicinare i taj je već imao uporišne točke za biokemiju. Onda sam saznao da je rukopis toga učevnog štiva pregledao Ivšić; redigirao je i dosljedno pohrvatio. Želio bih sada ovdje izreći tvrdnju da smo mi prirodoslovci vrlo brižni u uporabi hrvatskoga jezika i da držim kako treba nas češće priuipitati za strukovni jezik a ne da nam prevoditelj napiše *sapunanje* umjesto *osapunjenje* za *saponifikaciju*.

Jednoga dana došao je Režek uzbuđen u Zavod i priča mi (godina je 1979.!) da je netom sreo Jonkea i da su razgovarali. Što su dva starine razgovarala i to uzbudljivo nisam saznao!

Aleksandar Lutkić

Napomena Uredništva: potaknut člankom u prošlom broju Jezika o Stjepanu Ivšiću, javio nam se dugogodišnji naš čitatelj, od 1977., prof. dr. sc. Aleksandar Lutkić pišući nam o svojoj uspomeni na Stjepana Ivšića. Budući da pismo donosi manje poznate pojedinosti iz široke Ivšićeve djelatnosti, smatrali smo da je korisno objaviti ga.